

ΕΤΟΣ 51ον

26 Ὀκτωβρίου 2003

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (2630)

Η ΝΟΜΙΜΗ ΑΘΛΗΣΗ

*«Ἐάν δέ καί ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται,
ἐάν μή νομίμως ἀθλήσῃ»*

Ὁ ἅγιος Δημήτριος ὁ Μυροβλήτης, τοῦ ὁποῦ σήμερα γιορτάζουμε τή μνήμη, εἶναι ἓνας τροπαιοῦχος ἀθλητής τοῦ Χριστοῦ. Μπήκε στό στάδιο τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, γαλλουχημένος ἀπό τοὺς χριστιανούς γονεῖς του, καί «ἠθλήσε» σ' αὐτό «νομίμως». Ἔτσι, ἔγινε, σύμφωνα μέ τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμά, «θείων καί ἀνθρωπίνων χαρίτων ἐστία» καί ζωντανό «ἀγαθμα» κάθε ἀρετῆς. Ἦταν ἓνας ἀνθρωπος πού μέ τή δική του ἐλεύθερη γνώμη ἐξάσκησε κάθε ἀρετή, συνέλαβε μέσα στήν καρδιά του τήν πίστη καί ἐμβάθυνε στή ζωή τοῦ Πνεύματος. Ἔτσι, ἔγινε κατοικητήριο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καί ἔλαβε ἀποστολική καί προφητική χάρη.

Μέ τοὺς ὄρους τοῦ ἀθλητισμοῦ

«Ὁ Θεός τοῦ Δημητρίου», πού ἐνδυνάμωσε τό Νέστορα ἀπέναντι στό Λυαῖο καί τοῦ ἔδωσε, ὅπως καί στό δάσκαλό του ἅγιο Δημήτριο, τό «στέφανο τοῦ μαρτυρίου», εἶναι ὁ Θεός τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι ὁ Θεός τῶν ἁγίων Πατέρων μας. Αὐτός ὁ Θεός μᾶς καλεῖ σέ ἀγῶνες πνευματικούς. Ἀνοίγει στάδια καί προτρέπει τοὺς «βουλομένους ἀθλῆσαι» νά εἰσέλθουν. Ἡ ἀθλητική ὁρολογία εἶναι πολὺ προσφιλὴς στοὺς ὑμνογράφους τῆς Ἐκκλησίας καί γενικά στοὺς ἐκκλησιαστικούς συγγραφείς. Μέσα στοὺς ὕμνους καί τὰ κείμενά τους οἱ διάφορες μορφές καί φάσεις τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς παρομοιάζονται συχνά μέ ἀθλητικούς ἀγῶνες, γιὰ τοὺς ὁποῖους χρειάζεται ἐπιμελής προπόνηση καί γνώση τῶν «ἀθλητικῶν κανόνων», ὥστε στήν κρίσιμη στιγμή τῶν ἀγῶνων νά ἔχουμε τή δύναμη καί τή γνώση πού εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τή νίκη.

Ὁ ἀπ. Παῦλος στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, πού ἔχει καθοριστεῖ νά διαβάζεται στή μνήμη τοῦ ἁγίου Δημητρίου, χρησιμοποιώντας ἀθλητική ὁρολογία, ἐπισημαίνει στόν ἀπ. Τιμόθεο, καί μέσω αὐτοῦ σέ μᾶς, ὅτι «ἐάν καί ἀθλή τις,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Τιμ. β' 1-10)

«Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται»

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατενόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δόξη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγραμμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ». Μᾶς ἐπισημαίνει, δηλαδή, ὅτι ἡ πνευματικὴ μας ἀθλήσις πρέπει νὰ γίνεται νόμιμα, νὰ ὑπακούει, δηλαδή, στό νόμο τοῦ πνεύματος, διότι δέν ἀρκεῖ ὁ κόπος γιά νὰ μᾶς δοθεῖ ὁ στέφανος τῆς νίκης.

Εἶναι ἀπαραίτητο στίς μέρες μας νὰ θυμίζουμε διαρκῶς τά βασικά χαρακτηριστικά τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, προκειμένου νὰ κρατοῦμε τό νοῦ μας σταθερά προσηλωμένο στό σωστό προσανατολισμό. Γι' αὐτό εἶναι πολύ χρήσιμο νὰ ὑπογραμμίσουμε κάποιες βασικές προϋποθέσεις τῆς νόμιμης ἐν Χριστῷ ἀθλήσις.

Προϋποθέσεις τῆς νόμιμης ἀθλήσις

Μιά πρώτη γενική προϋπόθεση εἶναι ὅτι οἱ ἀγῶνες μας πρέπει νὰ γίνονται μέσα στό πλαίσιο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Πρέπει νὰ ἀθλούμαστε ἐνωμένοι μέ τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Καθετί πού μᾶς χωρίζει εἴτε ἀπό τήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας, εἴτε ἀπό τοὺς ποιμένες τῆς, εἴτε ἀπό τοὺς ἀδελφούς τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας κοινότητας, ὅσο κι ἂν φαντάζει γιά μεγάλη ἀρετή, ἀποτελεῖ παρανομία στήν πνευματικὴ μας ἀθλήσις. Ἀκυρώνει τόν ἀγῶνα μας. Μᾶς στερεῖ τή νίκη. Γι' αὐτό χρειάζεται νὰ μελετοῦμε τήν πίστη μας καί νὰ «ὑφαίνουμε» τίς διαπροσωπικές μας σχέσεις μέσα στό «πλέγμα» τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Πιό συγκεκριμένα, πρέπει νὰ μελετοῦμε τά κείμενα τῆς Ἐκκλησίας μας, κυρίως τήν Ἁγία Γραφή καί τά συναξάρια τῶν διαφόρων ἑορτῶν, ιδιαίτερα τῶν Δεσποτικῶν καί τῶν Θεομητορικῶν, τά ὁποῖα μᾶς διδάσκουν τήν πίστη πού ὁμολογοῦμε τιμώντας τίς γιορτές αὐτές. Ταυτόχρονα, πρέπει νὰ συμμετέχουμε σέ ὅλες τίς πτυχές τῆς ἐνοριακῆς μας ζωῆς μέ κυριότερη τή Θ. Λειτουργία τῆς Κυριακῆς. Ἐκεῖ συναντᾶμε τοὺς ποιμένες καί τοὺς ἀδελφούς μας.

Μιά δευτέρη προϋπόθεση εἶναι ἡ μαθητεία σέ πνευματικό πατέρα. Τό θέμα αὐτό εἶναι λεπτό καί ἀκανθῶδες. Ἐκεῖνο ὅμως πού πρέπει νὰ τονίσουμε εἶναι ὅτι

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τιμόθεε, νά δυναμώνεσαι μέ τήν χάριν πού ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί ἐκεῖνα πού ἀκουσες ἀπό ἐμέ ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων, αὐτά νά ἐμπιστευθῆς εἰς πιστοῦς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι θά εἶναι ἱκανοί νά διδάξουν καί ἄλλους. Σὺ λοιπόν, κακοπάθησε σάν καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κανείς πού ὑπηρετεῖ εἰς τὸν στρατὸν δέν ἐμπλέκεται εἰς βιοτικές ὑποθέσεις, διὰ νά γίνῃ ἀρεστός εἰς ἐκεῖνον πού τὸν ἐπεστράτευσεν. **Καί ἐάν κανείς μετέχη εἰς ἀγῶνας, δέν στεφανώνεται, ἐάν δέν ἔχη ἀγωνισθῆ σύμφωνα πρὸς τοὺς κανόνas.** Ὁ γεωργὸς πού κοπιᾶζει, πρέπει πρῶτος νά παίρῃ μέρος ἀπὸ τοὺς καρπούς. Κατάλαβε αὐτά πού λέγω. Εἶθε ὁ Κύριος νά σοῦ δῖνῃ σύνεσιν εἰς ὅλα. Ἐνθυμοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀναστημένον ἀπὸ τοὺς νεκρούς, καταγόμενον ἀπὸ τὸν Δαυῖδ, σύμφωνα μέ τὸ εὐαγγέλιον πού κηρύττω, διὰ τὸ ὅποιον κακοπαθῶ ἀλυσσοδεμένος σάν κακοῦργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι δεμένος. Διὰ τοῦτο τὰ ὑπομένω ὅλα πρὸς χάριν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, διὰ νά τύχουν καί αὐτοὶ τῆς σωτηρίας πού προέρχεται ἀπὸ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν μέ δόξαν αἰώνιον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ὁ «προπονητής» εἶναι γενικά ἀναγκαῖος καί στοὺς σωματικούς καί στοὺς πνευματικούς ἀγῶνες. Γι' αὐτὸ χρειάζεται –ἀν δέν ἔχομε πνευματικό– νά προσευχηθοῦμε πολὺ καί εἰλικρινά στό Θεό ζητώντας νά φέρει στή ζωὴ μας αὐτὸν πού θά μᾶς διδάξει τὰ μυστικά τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων· πού θά μᾶς βοηθήσει νά ἀπαληθευοῦμε ἀπὸ τίς αἰχμηλωσίεs σέ βασανιστικούς λογισμούς, ὥστε μέ δύναμιν καί ἐπιθυμία νά κινηθοῦμε ἐλευθέροι πρὸς τὸ Θεό.

Μιά τρίτη προϋπόθεση εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ εὐχάριστη διάθεση καί ἡ διαρκὴς προθυμία μέ τίς ὁποῖες πρέπει νά γίνεταῖ ὁ πνευματικὸς ἀγῶνας. Αὐτὸ μπορούμε νά τὸ πετύχουμε ἂν μάθουμε τὸ μυστικὸ τῆς ταπείνωσης, πού εἶναι ἡ εἰλικρινὴς παραδοχὴ τοῦ ἑαυτοῦ μας, καί ταυτόχρονα, χωρὶς νά σκεφτόμαστε τὴν ἀνεπάρκειά μας, στρεφόμαστε μέ ἀγάπην πρὸς τὸ Χριστό. Μὲ αὐτὴ τὴ στροφή ὅλα τὰ δεδομένα τῆς ζωῆς μας ἀλληλάζουν. Ζωντανεῖται ὁ ψυχοσωματικὸς μας ὀργανισμὸς καί λειτουργεῖ ὁμαλῶς μέσα στή μνήμην καί τοὺς νόμους τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὅσο διατηρεῖται τὸ πνεῦμα τῆς ταπείνωσης, ἡ προθυμία μας γιὰ πνευματικὲς ἀναβάσεις μένει ἀδιάπτωτη.

Ὁ ἅγιος Δημήτριος διήνυσε τὴν τελικὴ φάση τοῦ ἀγῶνα του λογιζόμενος στὰ πλευρά. Ἐμεῖς δὲ γνωρίζουμε ἀκόμην τὴν τελικὴ φάση τοῦ δικοῦ μας ἀγῶνα. Στὴν ἐξέλιξή του πάντως ἀγωνιζόμαστε νά κρατηθοῦμε στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μέ ταπεινὸ πνεῦμα, ὀρθή πίστη καί ἀγάπην γιὰ τὸ Χριστὸ καί τοὺς ἀνθρώπους.

π. Θ.Α.Β.

26 Ὀκτωβρίου 2003: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ᾽ ΛΟΥΚΑ
Δημητρίου μεγαλομάρτυρος, τοῦ Μυροβλήτου († 306).
Ἦχος: β´ – Ἐωθινόν: Η´ – Ἀπόστολος: Β´ Τιμ. β´ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν´ 27-39.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Νοεμβρίου, Ε´ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Γαλάτ. α´ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ´ 19-31.

ΜΝΗΜΗ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Σέ κάθε χωριό καί κάθε πολιτεία, ὅπου ὑπάρχει ἐκκλησία ἀφιερωμένη στό μεγαλομάρτυρα Δημήτριο, γίνονται τελετές καί πανηγύρια, μέ πολλούς εὐσεβεῖς πιστούς, πού ἔρχονται νά τιμήσουν τόν Ἅγιο. Μά στήν ἕμορφη πόλη τοῦ ἁγίου Δημητρίου, πανηγυρίζεται ἡ μνήμη του μέ τήν πιό ἐπιβλητική μεγαλοπρέπεια, γιατί εἶναι ἡ πατρίδα ὅπου γεννήθηκε κι ὅπου μαρτύρησε, κι ὅπου ἄπειρα θαύματα ἔκαμε, καί τήν ἔσωσε τόσες φορές ἀπό φανερούς κινδύνους. Μαζεύονται σήμερα στή Θεσσαλονίκη, ἀπό τά πέρατα τῆς Ὁρθοδοξίας εὐλαβεῖς προσκυνηταί, νά τιμήσουν τή μνήμη του καί ν´ ἀγιαστοῦν ἀπό τά μύρα τοῦ ἁγίου τάφου του τά ἱαματικά.

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Δημητρίου φαιδρύνει καί λαμπρύνει ὅλη τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Καί μέ τό εὐῶδες ἄρωμα τοῦ μύρου του μᾶς προσκαλεῖ νά πᾶμε κοντά του. Νά διώξει καί νά γιατρέψει ἐκεῖνος, μέ τό μύρο του, τίς βρωμερές πληγές πού ἀφήνει ἡ ἁμαρτία στήν ψυχή καί τό σῶμα μας. Ν´ ἀπαλύνει τόν πόνο μας καί τήν ἀδυναμία μας, νά στερεώσῃ τήν ἀδύνατη καί χλιαρή πίστη μας, νά μᾶς δώσῃ νέες δυνάμεις γιά τοὺς πνευματικούς ἀγῶνες μας, γιά νά πολεμήσουμε τοὺς ἐσωτερικούς καί ἐξωτερικούς ἐχθρούς μας, τοὺς πειρασμούς τοῦ σώματος καί τοῦ πνεύματος, τοῦ κόσμου καί τοῦ δαίμονος. Ἡ ἀναστροφή τῶν χριστιανῶν μέ τόν κόσμο τῶν ἁγίων, εἶναι ἡ μεγαλύτερη παρηγοριά καί ἐνίσχυση, πού δίνει στά παιδιά τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας.

*(Ἀπό τό βιβλίον τῶν ἐκδόσεων μας
ΕΡΩΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, τοῦ Π.Β. Πάσχου)*

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱεραίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευθυντής, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>